

הכל ממירין פרק ראשון תמורה

עין משפט
גר מצוה

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נם' קמ"ל דחל על חרא
והי ליתמר נהא משום דקא
מספק קדושת האם על ולד:
(ב) רש"י דיה ל"א מהי קמ"ל
וכי' יולדה חולין היי חולין ולבר
פלה: (ג) ד"ה ומרמי וסי'
חשיבא והולד באפי נפשיה
הסי': (ד) ד"ה כגון וסי'
דררשיקין:

גליון הש"ס

תוס' ר"ה (כע"א) ואמרו
במה"ד ושיית' ליה במבורות.
ר"ל דנכסיר ילמין ליה מקרא
לקמן דף סה ע"ב אבל אתה
מקדים מבטן וילמין מיניה
להקדים עובר כולל'ד כעו"ה:

הגהות הגר"א

[א] נב' אס טיירו משייר ועובר
ט' ז"ל דלח לקרייה ודל קדשים:
[ב] רש"י ד"ה אין וקמזי כד.
הולך לזה משום דנמ' קאמר
לקמן ה' אגראי ט':

רבינו גרשום

[illegible]

לעובדה גופית. כפני עצמו הלך חייל קדושה עליה: ל"א מאי
אם שירו משורר ועובר לאו יך אמו הוא. דמחשיב
לילה רבי יוחנן בלגמי נפשי ולא כולד טחא דאיל למיתה שמע
מינה דאי הוה בעי לשויריה לעובר לקדושה אחרת משורר כגון אם

דבריו קיימין לעובר לאו ירך אמו
והוא או אם ששירו ולומר היא תשטח
סודות חולין (ו) וכן וכל פדל לא
חשדי עובר למהו כחשדי נפשיה
והיכל דאקדושה לאימה וששירו לולד
לקדושה אחרת אינו גון קדוש והוא
ליו לה שטח ואולי לאימה וזה
אמר וזה חולין לא אחר כלום ולמאן
לחמר דולד קדשים נבשי חמן הן
קדושין קדש לאחור ולמ"ד דהייחין
קדושין קדוש לכשילוד: וספרי
למה לי כו'. הא ששעני ליו מקמימח
דאמר קדושה חלה על היעורבין מכלל
דכמה כחשדי נפשה (ו) חשדיה
(ד) הולד: חוי לגופיה. שהם קדושה

דאקדושה לאימה 16
קדוש ואי אשמענין
יש לה וכל דאית בה
ביון דליתיה אבראי
אחורא מאי קמ"ל
ועובר לאו ירך אמו
א דאי ג אחמר בהא
לגופיה מנו דנחמא
לולד אבל איך לא
מר בהא משום דא
(הא) הולד אבל
ר' יורא וקאמר להא
מיה לרבי יורא 17 כיצד

קדושת הגוף לקיים: כיצד מעמיץ
על הצבור. להפקידו מכהן וליהנות
הוא זו: יורה דבר הרי"ב מכהן
ומקריבו לחובתו ויאלץ אם היה ממזיק
עולה משום קדושת עולה כן קדמה
חיילא עליה דנצטורה לא קדים
שפסקיטו רחם ומו' לא חמי"א כבוד
ומפקיע לקדושת עולה. אלא קדים
עובר וקשיא לבר פדא: קדושת
דמים. שומכיו ויביא דמיו עולה
אזל הוא נופיה לא קדים קדושת הגוף.
אלא נמכר בלא קדים: והספק.
ניחוסא: חייבין בכבודה. אם

א נמי קדושת דמים
ים י^ט דאסירא ליה
דהתנן ^{יז}וצאין לחולין
סוטים הנפדו הא קודם
אלמא י^{יז} קדושת
נבוכדא איחיביה אין
ן ולא עוברין באברין
הוה הא מוקדש קדשי
קדשים הוא דקדשי
בבמיה אמן הוא דלא
נבוכדן והא י^{יז} "תניא
ה הא מני רבי יהודה
תמורה אי ר' יהודה
י^{יז} הא מוקדש קדשי
קדשי י^{יז} (אמר) הכא
שהנשמה תלויה בו
רין ועוברין אבל לא
לדי קדשים אי בולדי
הא קדשי וקיימי
הב

הקדש ראשון: רבי יהודה פ"א. ע"ז בנחמ"י קאמר ר' יהודה וכל
עשה ממורה: אי ר' יהודה. רישא היכי ממוקמא דקמי אין
לבהמת חולין ל' לחול קדושת מורה על גוף הבהמה משום
אם הקדש אבר אחד פטטר קדושה ככולה דלאי חנא לא
ש"ז עולה כולה עולה מכלל דמורה ח"ק בתחילת הקדש שאם
יוסי לקמן וי"א: בברייתא דלמך בתחילת הקדש כולה עולה ואשמיטין
מורה למעשר כפיטא דפירקין (דף ג') מה מעשר קרבן יחיד כ"ו
וממורה איננו נהגים בנזבין והכי ארמין בפרק בהמה המקשה
על כולה: **הכל נבא עסקין** דדייקנא הא שלא ע"י ממורה הקדש
אמר לקמן [סס] מודה רבי יהודה בדרב שמואל איתו טרפה כגון אם
לא (ו) לרשין בהמה בבהמה: **מקדישין אברין ושוכרין**
ורי וקמי לפר לכו הכי מקדישין אברין ושוכרין אבל לא ממירין:
רבי

ועשרימין (קמן כד: ג) שהאומר ולדה של זו עולה היא זו וולד שלמה
הוא משיר הולד בחולין דבשלמה ר' יוחנן דאמר קדושה חלה על
העוברין מיד דאמר היא שלמים דעמיה נמי לקדושי הולד בשלמים

לעוברה גופיה אבל ה
 (א) הוא בכלל אימיה ל
 בתרייתא התם הוא דא
 אבל הכא דאקדשיה ל
 לא קדיש צריבא ליש
 (א) ואם שייירו משוויר
 הוא ותרתו למא לי צר
 משום דאימיה הוא
 קדושה לה נתתא נמי
 קמ"ל (ב) הדיא ואי
 מפרש קדושה על
 ההיא לא צריבא יתיב
 שמעתא (ג) איתיביה ר'
 מעריימין על הכבוד
 מעוברת ואמר מה שבב
 זכר הרי וז עולה אלמא
 (ד) ר' חייבא דהיא
 גטוייה דאס אכל לבר פדא דאמר
 קדושה אינה חלה על העוברין אין
 זולת קדוש על פיו אלא מכה דאס
 דאס כפרה ליה דשיורי משוירי אמאי
 אין הולד עולה אלא שמע מינה דנרין
 וומר דמי (ו) האס קדושה קדוש
 זולת מכה האס לכו ואת" כיון דאין
 קדושה חלה על העוברין איך קאמר
 חלה עולה היא שגלים דברי קאמר
 י' דלדמים קאמר ואת" היכי אפשר
 קדושה חלה על העוברין ויהא אמר
 אסור להקדים מחוסר זמן והקמן
 ומרין (פרק) ארבע מערימין זמן הבכור
 (ז) (ח) העוברת שיהיה מעוברת
 ומר' מה שבמינה צהמה אס זכר עולה
 לתלמוד דאפילו לתחילה מני מקדיש
 יהא ומאי שגא רומחוסר זמן ויחיל דקודש
 עולה מני מקדיש יהא * ומייתי ליה
 בבבסרות (ד) (ה) מקרא (ו):

[illegible]

ומירין אברין דחולין בשלימין דהקדש דמשמע תמורה הוא דלג עבד
 דר דידה שהמירו בשלם דקדש אי מקדש קדשי אברין כחמלה
 ונכח אית ליה מדקמהדר ליה רבי יוסי והלא במדקדשין האומר רבי
 יקדיש אבר אחד פטטה קדושה בטולה ורבי שמעון לא דהוי בר זוגיה ד
 בני תמורה דלג אי משום דריש בהמה בבהמה אי משום דמקש
 ממנההוה הקדש גופיה יליף דמה מעשר אינו נוגע בלכזרי אף
 חולין דף טז: **האמר רבי יוחנן** לקמן (א:ו) בכרייתא דלג פטטה קדש
 לבהמה ע"י אבר אחד: **כגון שהקדיש אבר** שהנשמה טלוייה בו
 וקדיש רגליה מן הארבעה ולמעלה הרי כולה עולה וכתמיה
 קתני היא בפרק שני (דף טז:ו) חומר בקדשים במתמורה וקמשיב

זמא א מיי פיה מהל' כבורה
 הליצ:
 זמב ב מיי פיע מהל' כבורה
 הליצ:
 זמג ג מיי פיה מהל' מעילה
 הליצ:
 זמד ד מיי פיה מהל' תמורה
 הלעו:
 זמה ה מיי פיע מהל' תעשה
 הקרנעט הליצ:

מוסף רע"י

[illegible]

זיטה מקובצת

6 לאימיה אימא הוא ככלל.
7 ראי אומר הפריש תורה היא
8 והוא האמר ויזרע חלודה
9 בכפר משום קדושת חזאי
10 ויזרע דנתתא קדושה
11 ליידיש לנפאח פנים מי קדשה
12 אלל אבא ביון אימיה
13 קדשה אלל וזר אימא אל
14 זות קדשה לנפיה קלל
15 ראי האבא אדניז ואימיה אל
16 קדשה לזר קדש לנפיה וא
17 אימא האבא שווק ארז סמיק
18 קדשה אלל הוול אבא אימא אל
19 קדשה אלל לע אימיה
20 ויזר אימא לזר אל מקדש
21 כז צריכי לז סמנאח דבר
22 אימיה צריכי לז הבכור דבר
23 ש יתן ש לז אבא וז
24 יתלדן פן אל יזרע האבא
25 וז יזרע פן גושה לעלה
26 וז כיון אומר תירקש
27 וזרעו דמיני קדשה וזרע
28 וז יתלד לעלה לזר וז קדש
29 לז לעלה משום דאקדשה
30 אל יתלד קדשה דמיני קדשה
31 קדש דבכור אל יזרע וז
32 קדש לזרע וז יתלד האבא
33 ש יזרע וזרע אל וזרע אל
34 ש יזרע אל וזרע אל
35 ש יזרע אל וזרע אל
36 ש יזרע אל וזרע אל
37 ש יזרע אל וזרע אל
38 ש יזרע אל וזרע אל
39 ש יזרע אל וזרע אל
40 ש יזרע אל וזרע אל

א. ייחוד זה אין מקומו בביתן רק להלן באות יא.